

27. nov.

Kjære Grieg!

I går modtog jeg brev
fra en nevø, den af de
mange forfatteres "Lies", søn
af en broder af Jonas, hvori
han ydmygt og med mange
knæfald og skrabad ber
mig hjælpe ham til at
~~studies~~ tjene sig og sin hustru
en visit. Han har med sin
unge, gudens hustru bosat
sig i Kjöbenhavn for en tid,
af nu er det hans læg-
lers maal at få hjælp
paa eder; han bedder,
Bernt Lie, er beqvæmt,

begeistret, meget lykkelig,
uhjælpelig, ræd, og som
alle sin Liefue - farferdelig
entusiastisk for jer
to og eders kunsts, -
"forelsket," sier han; og
^{han} skriver - efter eget siende
de - samme Digter.

Han maa være over-
faldt af en akutt be-
skedenhed - det pleier eller
ikke at være hans stærke
sides -, overfor dig; din
storhed har dog impo-
neret ham, og han vovede

ving rikkens opgjord bryggrens til sig ved
at fæa ethelego i tæd substitution. Det er
ventad det værdt sig giv at belygde
andee med andre; imen du fæa sig
give med dem kind du vil, men
han en væksten sig mælden sig efter
dette. Sil du sepe lidt vil og elke
værdig med dem, tilis det du op=
lenethe i hans kind, og sig vil mælden
sig endnu mere tabt side for.
Her i segen seer vi for tiden

kom for "mannedrikket"; det er
starkt, hvordan hvem kan stå
i en pige lede, have den røis en
Vilhelmsen, eller have været røis og
duns. De det fordi hans Vilhelmsen er
en interment, eller en det fordi vi
en den fættig den interment?
Hvordan har det? er det røis?
og man har skide den har fore?
De er skide af legværdig og
de alle over dines skide, som den skide =
kom og den lang fættig skide
den skide sand den skide skide, og man tog legve
skide skide den den og skide skide den skide den